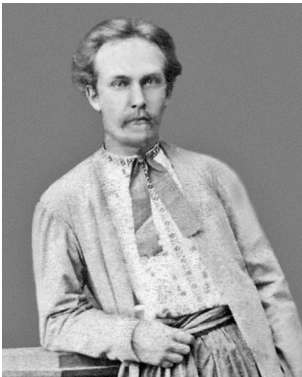

Р. М. Скорульська

Лисенко Андрій Віталійович

ЛИСЕНКО Андрій Віталійович (01(13). 07. 1851, с. Жовнин Золотоніс. пов. Полтав. губ., нині Жовнине Чернобаїв. р-ну Черкас. обл. – 08(21). 06. 1910, Київ) – громадський діяч. Брат [М. Лисенка](#) і [С. Старицької](#), батько [Н. Лисенко](#). Закін. Університет св. Володимира у Києві (1876). Як доброволець брав участь у війні Сербії проти турків 1876 і рос.-турец. війні 1877–78. Служив лікарем на кораблях Чорномор. флоту та у мор. шпиталі в Миколаєві. 1884 звільнений за станом здоров'я. Відтоді – нач. лікарні Знам'ян. залізнич. вузла на Єлисаветградщині (нині м. Знам'янка Кіровогр. обл.). Був чл. РУПу, 1905 очолив повстання залізничників. 29 грудня 1905 (11 січня 1906) заарешт., позбавлений усіх чинів та нагород і висланий до м. В'ятка (нині Кіров, РФ). За сприяння брата домогся дозволу виїхати на лікування за кордон. Деякий час жив у Львові, де написав спогади «Між добровольцями 1876 року», драму «Заспокоїлось» (про рев. події 1905), декілька оповідань з флот. життя, опубл. у г. «Рада». Навесні 1910 повернувся в Україну. 1983 з нагоди 100-річчя від дня заснування Знам'ян. об'єднаній відділк. лікарні присвоєно ім'я Л.

Бібліографічний опис:

Лисенко Андрій Віталійович / Р. М. Скорульська // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54823>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).